

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kiss N. Csaba ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, dr. Viz Tamás jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 21. napján kelt, 36.P..../2015/12. számú ítélete ellen az alperes 13. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus formában adja ki a felperes részére az Európai Bizottság által Magyarország ellen HU ...ENVI szám alatt indított eljárásban az Európai Bizottság felszólítására 2010. január 22-én, december 16-án, 2011. október 27-én, 2012. augusztus 17-én és december 20-án, 2013. április 19-én és 2014. május 30. napján írt magyar válaszokat azzal, hogy az alperes jogosult felismerhetetlenné tenni az Európai Bizottságtól és más tagállamtól származó dokumentumok adatait.

Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint a felperes 2015. június 24-én adatigénylést terjesztett elő az alperesnél, amelyben kérte, hogy az alperes elektronikusan adja ki részére az Európai Bizottság által Magyarország ellen HU ... ENVI szám alatt indított jogsértési eljárásban Magyarország által az Európai Bizottság hivatalos felszólító levelére adott magyar válaszokat, valamint a Bizottság által küldött indokolással ellátott véleményre adott magyar választ. Az alperes az adatigénylést 2015. július 2-án kézhez vette, arra azonban nyilatkozatot nem tett.

A felperes 2015. július 30-án keresetet nyújtott be a bíróságon, amelyben az adatigénylésben meghatározott adatok kiadására kérte az alperes kötelezését, másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az Infotv-t, amikor nem válaszolt a törvényben előírt határidőben a felperes adatigénylésére.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felperes által kért adatok egy folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárásban a magyar fél álláspontjáról való kormányzati döntés megalapozását szolgálják, így azok az Infotv. 27. § (5) bekezdése alapján

10 évig nem nyilvánosak. A válaszok magukban foglalják a Bizottságnak az eljárásban megfogalmazott álláspontját is, így sem a magyar, sem a közösségi jog szabályai nem teszik lehetővé a felperes által kért adatok megismerését. A megállapítási kereset feltételei a perben nem állnak fenn, az Infotv. alapján a bíróság csak az adat kiadásával kapcsolatban hozhat döntést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét túlnyomórészt alaposnak találta. Határozatát az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. §-ának (5) és (6) pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 27. § (5) és (6) bekezdésére, 29. § (2a) bekezdésére, 31. § (3) bekezdésére, a nyilvánosság környezeti információkhoz való hozzáféréseinek rendjéről szóló 311/2005. (XII.25.) Korm. rendelet 2. § b) pontjára, a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló 2008/50/EK irányelvre, a 2001. évi LXXXI. törvénnyel kihirdetett, a környezeti ügyekben az információkhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban való részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusban kötött Egyezmény 4. cikk 1., 3. és 4. pontjára, az Európai Parlament és Tanács 2003/4/EK irányelve 3. cikk (1) bekezdésére és 4. cikk (1) bekezdés d) pontjára alapította.

Az alperesnek a kért adatok döntés-előkészítő voltára történő hivatkozását nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a kötelezettségszegési eljárásban a döntés nem az alperes hatáskörébe tartozik, az alperes a saját döntését a válaszlevelek elküldésével meghozta. A kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos későbbi esetleges döntés-előkészítésre való hivatkozást sem fogadta el az elsőfokú bíróság, mivel az alperes pontosan nem jelölte meg, hogy mikor hozandó döntését készítenék elő a kiadni kért adatok. A perben az Infotv. 29. § (2a) bekezdése az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem volt alkalmazható, mivel az a felperesi adatigénylést követően 2015. július 16. napján lépett hatályba. A csatolt átirat alapján megállapította, hogy a kötelezettségszegési eljárásban kibocsátott hivatalos felszólításra és indokolással ellátott véleményre adott magyar válaszok nem tartoznak az 1049/2001/EK rendelet 5. cikkének hatálya alá, így az adatok kiadásával kapcsolatban nincs szükség az Európai Bizottság hozzájárulására.

Mindezen indokok alapján az elsőfokú bíróság az alperest a közérdekű adatok kiadására kötelezte azzal, hogy lehetővé tette számára, hogy a magyar válaszlevelek azon részeit felismerhetetlenné tegye, amelyek az Európai Bizottságtól és más tagállamtól származó dokumentumok adatait tartalmazzák. A felperes az adatok e részének eltakarását elfogadta, de a keresetét nem módosította ennek megfelelően, így az elsőfokú bíróság a felperes keresetét e részében elutasította. Megjegyezte, hogy az elsődleges kereset megalapozatlansága esetén sem lett volna alapos a felperes másodlagos keresete, mivel a közérdekű adat kiadása iránti perben megállapításnak nincs helye.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy az Infotv. 29. § (2a) bekezdés a perbeli esetben nem alkalmazható, az ugyanis 2015. július 16-án, azaz a felperes által kezdeményezett per megindulását követően lépett hatályba, így a jelen eljárásban irányadó. Ez a jogalap tekintetében megkerülhetetlen jogszabályi rendelkezés, amelyet az elsőfokú bíróság annak ellenére hagyott figyelmen kívül, hogy az már a keresetlevél benyújtásakor hatályban volt. Ennek következtében a tényállás teljes körű felderítésére is elmaradt. Az Infotv. 29. § (2a) bekezdése az Európai Unió, valamint az egyes tagállamok haladéktalan megkeresését teszi kötelezővé, azonban erre az elsőfokú bíróság téves jogértelmezése folytán nem került sor, így az adatok kiadhatósága tekintetében nem hozhatott megalapozott döntést a törvényszék. Mindezek alapján az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt a tárgyalás megismétlése, illetve kiegészítése

szükséges.

A per érdeme tekintetében azt sérelmezte az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azon védekezését, miszerint az eljárás során a magyar fél által adott válaszok az eljárás menetétől függően változhatnak, továbbá a kiadni kért válaszok a magyar fél későbbiekben kialakítandó álláspontját, további válaszainak tartalmát is befolyásolják, így a későbbiekben hozandó kormányzati döntések megalapozásául is szolgálnak. Az adatok továbbá egy folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárásban keletkeztek, mely eljárásban a Magyar Kormány elsődleges célja, hogy az uniós joggal összhangban álló megoldás szülessen a bizottsággal fennálló jogvitában, ezért alapvető érdeke fűződik az Európai Bizottság által indított folyamatban lévő eljárásban keletkezett iratok bizalmas kezeléséhez. A dokumentumok kiadása alkalmas arra, hogy hátrányosan befolyásolja e célkitűzés megvalósulását. A kiadni kért magyar válaszokból egyértelműen és közvetlenül következtetni lehet a bizottságnak az eljárásban megfogalmazott álláspontjára és jogi értékelésére, ezért azok felismerhetetlenné tételével a kívánt cél nem elérhető.

A perbeli esetben az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló 1049/2001/EK rendelet is alkalmazandó, annak 5. cikke pedig konzultációs kötelezettséget ír elő abban az esetben, amikor egy tagállamhoz a birtokában lévő és valamely érintett intézménytől származó dokumentum iránti kérelem érkezik. Az alperesnek e rendelkezés alapján az Európai Bizottság részére küldött megkeresésére adott, 2015. november 11-én kézhez vett válaszában az Európai Bizottság akként nyilatkozott, hogy amennyiben hasonló tárgyú megkeresést kapna a ...számú kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos dokumentumhoz való hozzáférés iránt, megtagadná a dokumentumok kiadását tekintettel arra, hogy az aláásná a folyamatban lévő vizsgálat céljának védelmét, ugyanis a kötelezettségszegési eljárás még folyamatban van. Ha a Magyar Kormány annak ellenére hozná nyilvánosságra a kötelezettségszegési ügyben született dokumentumokat, hogy a Bizottság azok kiadása ellen foglalt állást, végső soron sértené az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikk (3) bekezdésében lefektetett lojális együttműködés kötelezettségét.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a per tárgyát jelentő, ugyanazon tényállásban keletkezett adatok tekintetében az uniós jog és az arra épülő, az Európai Unió Bírósága által meghozott ítéletek széles körben deklarálják egy folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárásban keletkezett adatok hozzáférhetővé tételének megtagadhatóságát a jóhiszemű együttműködés biztosítása, illetve a rugalmas és gyors megoldások zavartalan keresése érdekében.

Sérelmezte azt is a fellebbezés, hogy bár az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli adatigénylés tekintetében alkalmazni kell az Aarhusban 1998. június 25-én elfogadott egyezmény szabályait, amely tartalmaz az adatok rendelkezésre bocsátásának elutasítására vonatkozó szabályokat, azonban álláspontja szerint ezek egyike sem valósult meg a perbeli esetben, ezzel kapcsolatos döntése jogi indokolást azonban a Pp. 221. §-ában foglaltak ellenére nem tartalmaz. Emellett figyelmen kívül maradt az Egyezmény 4. cikk 4. pont b) alpontjának első fordulata, miszerint a környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ feltárása hátrányosan érintené a nemzetközi kapcsolatokat. Az alperes bizonyította a perben, hogy a nemzetközi kapcsolatokat, azaz a Bizottság és Magyarország között fennálló bizalmi viszonyt és együttműködést ásná alá a kért adatok kiadása. Mindezeket túl továbbá az Egyezmény 4. cikk 4. pontja értelmében az információs szolgáltatás okai szűken értelmezendők, figyelembe véve az információ feltárásához fűződő közérdeket. A felperes az elsőfokú eljárás során nem jelölt meg és nem igazolt semmilyen közérdeket, illetve olyan közérdek nem volt azonosítható, amely a kérelem teljesítését indokolná.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Fellebbezéssel nem volt támadott a felperes meghaladó keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást az így rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg. Érdemi döntését azonban a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat hangsúlyozza.

Mindenekelőtt rögzíti, hogy az eljárás megismétlésére okot adó, az ügy érdemi elbírálására is kiható eljárási szabálysértést nem látott megvalósulni. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az Infotv. 29. § (2a) bekezdés a perbeli esetben nem alkalmazható. Helyesen rögzítette, hogy e jogszabályi rendelkezés a felperes adatigénylését követően lépett hatályba, ezért a jelen jogvita elbírálása során nem vehető figyelembe. Mindezek alapján az elsőfokú eljárás lényeges szabályait nem sértette meg az elsőfokú bíróság az Európai Unió, valamint az egyes tagállamok haladéktalan megkeresésére irányuló indítvány mellőzésével, ezért az alperes elsődleges fellebbezési kérelme nem volt teljesíthető.

Eredményes volt azonban a fellebbezésnek az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló indítványa az alábbi indokok alapján.

Az Európai Unió rendeletei a tagállamokban közvetlenül alkalmazandóak és kötelező erővel bírnak a tagállamok jogalkalmazása során. Az elsőfokú bíróság döntése meghozatala során figyelembe vette az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendeletet, és elfogadta az alperes által csatolt levelet a rendelet 5. cikke szerinti konzultációnak, azonban annak értékelésével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kötelezettségszegési eljárásban kibocsátott hivatalos felszólításra és indokolással ellátott véleményre adott magyar válaszok nem tartoznak az 1049/2001/EK rendelet 5. cikk hatálya alá, ezért az adatok kiadásával kapcsolatban nincs szükség az Európai Bizottság hozzájárulására.

Annyiban osztható volt az álláspontja, hogy az 5. cikk az intézményektől származó dokumentumok esetében ír elő a tagállam számára konzultációs kötelezettséget, míg a felperes által kért adatot nem az Unió vagy annak intézménye állította elő, hanem a magyar fél.

Nem hagyható figyelmen kívül azonban a rendelet 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése, amely alapján az intézmények megtagadhatják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

Dokumentumnak a 3. cikk a) pontja alapján az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az intézmény feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó üggyel kapcsolatos adattartalom minősül.

Mindebből kitűnik, hogy a 4. cikk (2) bekezdése nem csak az intézménytől származó, hanem bármely más, az üggyel kapcsolatos adattartalmat hordozó dokumentum vonatkozásában írja elő a konzultációs kötelezettséget, amelynek igazolására - ahogy ezt az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg - V... O... rendkívüli és meghatalmazott nagykövet számára írt, az Európai Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának igazgatójától származó levél becsatolásával az alperes eleget tett. A levél tartalmából kitűnik, hogy amennyiben a Bizottság hasonló tartalmú megkeresést kapna a számú kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránt, a Bizottság megtagadná a dokumentumok kiadását, tekintettel arra, hogy az alábbiak a folyamatban

lévő vizsgálat céljának védelmét.

Újabb megkeresést a Fővárosi Ítéltábla nem tartott indokoltnak, a Bizottság a csatolt levélben elfoglalta a tárggyal kapcsolatos álláspontját, eltérő válasz egy ismételt megkereséstől sem várható.

Mindezek alapján a felperes által igényelt információ nem kiadható, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján megfizetni tartozik az alperes első- és másodfokú eljárással felmerült perköltségét. Ennek megállapítása során a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapított jogtanácsosi munkadíjat vett figyelembe.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-ának (1) bekezdés o) pontja szerint illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2016. június 16.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: